

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» llevat del que disposa l'article 36, que entrarà en vigor l'1 de gener de 2009.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 28 de desembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

22440 LLEI 56/2007, de 28 de desembre, de mesures d'impuls de la societat de la informació. («BOE» 312, de 29-12-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

Aquesta Llei s'emmarca en el conjunt de mesures que constitueixen el Pla 2006-2010 per al desenvolupament de la societat de la informació i de convergència amb Europa i entre comunitats autònomes i ciutats autònomes, Pla Avanza, aprovat pel Govern el novembre de 2005.

El Pla Avanza preveu entre les seves mesures l'adopció d'una sèrie d'iniciatives normatives dirigides a eliminar les barreres existents a l'expansió i l'ús de les tecnologies de la informació i de les comunicacions i per garantir els drets dels ciutadans en la nova societat de la informació.

En aquesta línia, aquesta Llei, d'una banda, introdueix una sèrie d'innovacions normatives en matèria de facturació electrònica i de reforç dels drets dels usuaris i, d'altra banda, emprèn les modificacions necessàries en l'ordenament jurídic per promoure l'impuls de la societat de la informació.

En aquest sentit, s'introdueixen una sèrie de modificacions tant de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, com de la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, que constitueixen dues peces angulars del marc jurídic en el qual es desplega el desenvolupament de la societat de la informació.

L'esmentada revisió de l'ordenament jurídic es completa amb altres modificacions menors de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions i de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista.

II

El capítol I de la Llei introdueix sengles preceptes dirigits a impulsar l'ús de la factura electrònica i de l'ús de mitjans electrònics en totes les fases dels processos de contractació i a garantir una interlocució electrònica dels usuaris i consumidors amb les empreses que prestin determinats serveis d'una rellevància econòmica especial.

En matèria de facturació electrònica, l'article 1 estableix l'obligatorietat de l'ús de la factura electrònica en el marc de la contractació amb el sector públic estatal en els termes que indiqui la Llei reguladora de contractes del sector públic, defineix el concepte legal de factura electrònica i, així mateix, preveu actuacions de complement i aprofundiment de l'ús de mitjans electrònics en els processos de contractació.

Així, l'esmentat precepte preveu que el Govern ha de determinar l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat que ha d'impulsar l'ús de la factura electrònica entre els diversos agents del mercat, en particular entre les petites i mitjanes empreses i en les denominades microempreses, d'acord amb la definició que estableix la Recomanació C(2003) 1422 de la Comissió Europea, de 6 de maig de 2003, amb la finalitat de fomentar el desenvolupament del comerç electrònic. Per la seva banda, les comunitats autònomes, d'acord amb les competències que tingui reconegudes pels seus Estatuts, han de col·laborar en coordinació amb l'Administració de l'Estat en l'ús de la factura electrònica.

De la mateixa manera el Govern o, si s'escau, les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències han de desenvolupar, en cooperació amb les associacions representatives de les empreses proveïdores de solucions tècniques de facturació electrònica i de les associacions rellevants d'usuaris, un pla per a la generalització de l'ús de la factura electrònica a Espanya, i han de definir, així mateix, els continguts bàsics de l'esmentat pla.

Així mateix, la Llei habilita els ministeris d'Indústria, Turisme i Comerç i d'Economia i Hisenda, respectant les competències reconegudes a les comunitats autònomes, perquè aprovin les normes sobre formats estructurats estàndard de factures electròniques que siguin necessàries per facilitar la interoperabilitat tant en el sector públic com en el sector privat i permetin facilitar i potenciar el tractament automatitzat d'aquestes factures.

A més, l'esmentat precepte, anant més enllà de l'impuls a l'extensió de l'ús de la factura electrònica, encomana a les diverses administracions públiques en l'àmbit de les seves competències la promoció de l'extensió i la generalització de l'ús de mitjans electrònics en les altres fases dels processos de contractació.

L'article 2, per la seva banda, estableix l'obligació de les empreses de determinats sectors amb una incidència especial en l'activitat econòmica (entre d'altres, companyies dedicades al subministrament d'electricitat, aigua i gas, telecomunicacions, entitats financeres, asseguradores, grans superfícies, transports, agències de viatge) de facilitar un mitjà d'interlocució telemàtica als usuaris dels seus serveis que disposin de certificats reconeguts de signatura electrònica.

Aquesta nova obligació té per finalitat assegurar que els ciutadans disposin d'un canal de comunicació electrònica amb les empreses els serveis de les quals tenen més transcendència en el desenvolupament quotidià de les seves vides.

A aquests efectes, s'especifica que l'esmentada interlocució telemàtica ha de facilitar almenys la realització de tràmits com ara la contractació electrònica, modificació de condicions contractuals, altes, baixes, queixes, històric de facturació, substitució d'informacions i dades en general, així com l'exercici dels seus drets d'accés, rectificació, oposició i cancel·lació en matèria de protecció de dades. Així mateix, es preveu que l'esmentat mitjà d'interlocució telemàtica serveixi per substituir els tràmits que actualment es realitzen per fax. No obstant això, l'esmentat precepte no impedeix que excepcionalment les empreses obligades per aquest no facilitin la contractació de productes o serveis que per la seva naturalesa no siguin susceptibles de comercialització per via electrònica.

Aquesta obligació complementa la garantia del dret d'una comunicació electrònica dels ciutadans amb les

administracions públiques, establerta a la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, en execució d'un dels mandats normatius que conté el Pla Avanza.

Finalment, l'article 3 té per finalitat establir una regulació mínima de les subhastes electròniques entre empresaris (B2B) a fi d'establir un marc jurídic que doti aquesta tècnica de compra de la necessària transparència i seguretat jurídica.

En aquest sentit, la regulació prevista té per objecte evitar les suspicàcies de les empreses a l'hora de participar en aquests nous mètodes de compra i eliminar qualsevol tipus de pràctica o competència deslleial. En definitiva, es tracta de garantir a través d'un precepte específic els principis d'igualtat de tracte, de no-discriminació i transparència entre empreses.

III

El capítol II de la Llei engloba les modificacions legislatives que s'han considerat necessàries per promoure l'impuls de la societat de la informació i de les comunicacions electròniques.

Les esmentades modificacions afecten principalment la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic i la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, si bé s'inclouen també modificacions de menys entitat de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, es modifica la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista per incloure un nou tipus d'infracció que doni suport al que disposa l'article 2 d'aquesta Llei, s'introdueixen una sèrie de canvis a la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions i s'introdueixen, així mateix, modificacions a la Llei de propietat intel·lectual.

L'article 4 de la Llei inclou les diferents modificacions necessàries en el vigent text de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic (LSSI).

Aquestes modificacions tenen com a finalitat, en primer lloc, revisar o eliminar obligacions excessives o innecessàries i, en segon lloc, flexibilitzar les obligacions referides a les comunicacions comercials i a la contractació electròniques, entre altres raons, a fi d'adequar la seva aplicació a l'ús de dispositius mòbils.

La primera mesura prevista és la nova redacció de l'article 8, que regula les restriccions a la prestació de serveis de la societat de la informació i el seu procediment de cooperació intracomunitari. Pel que fa al primer aspecte, és a dir, les restriccions als serveis de telecomunicacions, aquest precepte estableix que en cas que un determinat servei d'aquesta naturalesa atempti contra els principis que en el mateix precepte es recullen, els òrgans competents per a la seva protecció han d'adoptar les mesures necessàries perquè es pugui interrompre la seva prestació o retirar les dades que els vulneren. Els principis objecte de protecció són: la salvaguarda de l'ordre públic, la investigació penal, la seguretat pública i la defensa nacional; la protecció de la salut pública o de les persones físiques o jurídiques que tinguin la condició de consumidors i usuaris; el respecte a la dignitat de la persona i al principi a la no-discriminació per motius de raça, sexe, religió, opinió, nacionalitat, discapacitat o qualsevol altra circumstància personal o social, i finalment, la protecció de la joventut i de la infància. Com no pot ser d'una altra manera, es preveu que en l'adopció d'aquestes mesures s'han de respectar sempre les garanties i els procediments que estableixen les lleis. Finalment, sobre aquest punt de les restriccions a la prestació de serveis de la societat de la informació, l'article 8 incorpora a més el principi que només l'autoritat judicial competent, en els casos en què la Constitució i les lleis dels respectius drets i llibertats fonamentals així ho prevegin de forma exloent,

poden adoptar les mesures restrictives que preveu aquest article, en tant que garant dels drets a la llibertat d'expressió, de producció i creació literària científica i tècnica, d'informació i de càtedra.

En relació amb el procediment de cooperació intracomunitari, el vigent apartat 4 de l'article 8 manté pràcticament la seva redacció ja que constitueix una transposició necessària del procediment intracomunitari de cooperació que preveu la Directiva 2000/31/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2000, relativa a determinats aspectes jurídics dels serveis de la societat de la informació, en particular el comerç electrònic al mercat interior. Per la seva banda, el vigent apartat 2 de l'article 8, sobre col·laboració de prestadors de serveis d'intermediació per impedir l'accés des d'Espanya a serveis o continguts la interrupció o la retirada dels quals hagi decidit un òrgan competent, es trasllada a l'article 11.

En coherència amb la nova redacció de l'article 8 s'elimina també el paràgraf a) de l'apartat 2 de l'article 38, pel qual es tipifica com a infracció administrativa molt greu l'incompliment de les ordres dictades per òrgans administratius en virtut de l'article 8. Sobre això, es considera que els òrgans competents per imposar restriccions en el món físic, ja siguin judicials o administratius –penseu per exemple en les autoritats de control sanitari–, han d'estar habilitats per les seves pròpies normes a imposar les esmentades restriccions als prestadors de serveis de la societat de la informació quan incompleixin una ordre emanada per aquests en l'exercici de les seves competències legalment atribuïdes. Sense perjudici d'això, la nova redacció de l'apartat 4 de l'article 8 remet a l'article 11 per habilitar l'òrgan competent a requerir la col·laboració dels prestadors de serveis d'intermediació en cas de considerar-ho necessari per garantir l'eficàcia de les mesures que hagi adoptat.

Com a conseqüència de les modificacions realitzades a l'article 8 es procedeix a fer un ajust tècnic en la remissió que conté l'article 4 que ara s'ha de remetre a l'article 11.

La segona modificació important prevista en relació amb la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic (LSSI) és la supressió de l'obligació que estableix l'article 9 sobre constància registral dels noms de domini, atès que s'ha revelat com a poc operativa des d'un punt de vista pràctic.

En coherència amb la supressió de l'article 9 també es preveu l'eliminació del paràgraf a) de l'apartat 4 de l'article 38 en el qual es tipifica com a infracció administrativa lleu l'incompliment del que disposa l'article 9.

Com a conseqüència de la supressió de l'article 9 es fa una modificació tècnica en la redacció del paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 10. Així mateix, es realitza un ajust de redacció en el paràgraf f) de l'apartat 1 de l'article 10.

En tercer lloc, s'ha entès necessària la modificació de l'article 11. La redacció vigent de l'article inclou una possibilitat d'intervenció del Ministeri de Ciència i Tecnologia (avui Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç) que s'ha eliminat. En aquest sentit, són els mateixos òrgans competents els quals, en l'exercici de les competències que legalment tinguin atribuïdes, s'han d'adreçar directament als prestadors de serveis d'intermediació, sense que sigui necessari que un departament aliè, com és el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, intervingui en un procediment en el qual es dilucidin assumptes en què no té competències.

D'altra banda, s'indica a l'article 11 que la suspensió del servei que es pot ordenar als prestadors de serveis d'intermediació se circumscriu als utilitzats per tercers per proveir el servei de la societat de la informació o facilitar el contingut la interrupció o retirada del qual hagi estat ordenada. S'afegeix, a més, un nou apartat 2, que trasllada a aquest article la previsió que actualment estableix l'apartat 2 de l'article 8, que preveu la possibilitat de

requerir la col·laboració dels prestadors de serveis d'intermediació per impedir l'accés des d'Espanya a serveis o continguts la interrupció o retirada dels quals hagi estat decidida.

També s'inclou un nou incís en l'apartat 3 de l'article 11 que aclareix que l'autorització del segrest de pàgines d'Internet o de la seva restricció quan aquesta afecti els drets i les llibertats d'expressió i informació i altres emparats en els termes que estableix l'article 20 de la Constitució només pot ser decidida pels òrgans jurisdiccionals competents.

D'altra banda, s'inclou un nou article 12 bis que estableix l'obligació dels proveïdors d'accés a Internet establerts a Espanya a informar els seus usuaris sobre els mitjans tècnics que permetin, entre d'altres, la protecció enfront de virus informàtics i programes espia, la restricció dels correus electrònics no sol·licitats, i la restricció o selecció de l'accés a determinats continguts i serveis no volguts o nocius per a la joventut i la infància.

Igualment, s'obliga els esmentats prestadors, així com els prestadors de serveis de correu electrònic, a informar els seus clients sobre les mesures de seguretat que apliquen en la provisió dels seus serveis.

Així mateix, s'encomana als proveïdors de serveis d'accés la funció d'informar els seus clients sobre les possibles responsabilitats en què puguin incórrer per l'ús d'Internet amb fins il·lícits, en particular, per a la comissió d'il·lícits penals i per la vulneració de la legislació en matèria de propietat intel·lectual i industrial. A fi de donar suport a aquestes obligacions s'inclou un nou tipus d'infracció lleu en l'apartat 4 de l'article 38, que, tenint en compte la supressió del vigent paràgraf a), li dona un nou contingut.

Una altra modificació considerada necessària és la revisió de la vigent redacció de l'apartat 2 de l'article 17 a fi d'aclarir i precisar que en virtut d'aquest es responsabilitza el proveïdor de l'enllaç o del motor de cerca dels continguts dels quals té coneixement quan hagin estat elaborats sota la seva «direcció, autoritat o control».

S'incorpora una nova redacció a l'apartat 3 de l'article 18, en el sentit que els codis de conducta a què es refereix aquest precepte han de ser accessibles per via electrònica, i es fomenta la seva traducció en les diferents llengües oficials de l'Estat i de la Unió Europea amb la finalitat de proporcionar-los com més difusió millor.

En matèria de comunicacions comercials es flexibilitza l'exigència d'informació que preveu el vigent article 20 sobre missatges publicitaris a través de correu electrònic o mitjans de comunicació equivalents de manera que en comptes de la inserció del terme «publicitat» a l'inici del missatge es pugui incloure l'abreviatura «publi». Es tracta d'una mesura que ha estat sol·licitada en diverses ocasions per agents que duen a terme activitats relacionades amb la publicitat a través de telefonia mòbil i, d'altra banda, no suposa menyscabament de la protecció i dels drets d'informació dels usuaris, ja que el terme «publi» és fàcilment reconeixible com a indicatiu de «publicitat».

Adicionalment, es fan ajustos menors en la redacció de l'esmentat article a fi d'alinear-lo en gran manera amb el que disposa la Directiva 2000/31/CE.

En matèria de contractació electrònica es realitza un ajust de la redacció actual de l'article 24 a fi d'incloure una remissió expressa a la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica i destacar així l'especial valor probatori dels contractes electrònics que siguin subscrits mitjançant l'ús d'instruments de signatura electrònica.

De la mateixa manera, s'ajusta l'article 27, relatiu a les obligacions d'informació prèvia en matèria de contractació electrònica, un cop vista l'experiència acumulada en la seva aplicació per part del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç en l'exercici de les seves competències d'inspecció i control de pàgines d'Internet. En aquest sentit, es

preveu que la informació que s'ha de facilitar s'ha de «posar a disposició» dels usuaris «mitjançant tècniques adequades al mitjà de comunicació utilitzat», flexibilitzant d'aquesta manera la redacció anterior amb la intenció de facilitar la realització d'operacions de contractació electrònica mitjançant dispositius que disposin de pantalles de visualització de format reduït.

Així mateix, s'inclou en la nova redacció de l'article 27 una regla aclaridora per la qual, quan el prestador de serveis dissenyi específicament els seus serveis de contractació electrònica perquè s'hi accedeixi mitjançant dispositius que disposin de pantalles de format reduït, s'han d'entendre complertes les obligacions d'informació prèvia establertes en l'esmentat precepte quan l'esmentat prestador faciliti de manera permanent, fàcil, directa i exacta l'adreça d'Internet en què l'esmentada informació és posada a disposició del destinatari.

També es modifica l'apartat 2 de l'article 27 a fi d'eliminar l'incís «quan no s'utilitzin aquests mitjans amb l'exclusiu propòsit d'eludir el compliment de l'esmentada obligació» atès que en la pràctica és impossible determinar quan es fa amb aquest propòsit.

Aquest article 4 modifica també els articles 33, 35 i 43 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic.

Les modificacions que s'introdueixen en els articles 33 i 35 tenen per objecte adaptar el seu contingut a la vigent organització de l'Administració territorial de l'Estat en funció de les competències que tenen atribuïdes tant l'Administració General de l'Estat com les de les comunitats autònomes.

D'altra banda, es fa una nova redacció de l'article 43 de la Llei 34/2002 que es refereix a la potestat sancionadora. En concret, la nova redacció estableix que la imposició de sancions per incompliment del que estableix l'esmentada Llei ha de correspondre a l'òrgan o l'autoritat que va dictar la resolució incomplerta o al qual estiguin adscrits els inspectors. En l'àmbit de les comunitats autònomes, les infraccions contra drets i garanties dels consumidors i usuaris les han de sancionar els òrgans corresponents en matèria de consum.

A més, s'incorpora una nova redacció a la disposició addicional tercera de l'esmentada Llei sobre el sistema arbitral de consum en el sentit que els prestadors i destinataris dels serveis de la societat de la informació poden sotmetre els seus conflictes a aquest sistema de resolució.

Finalment es revisa, actualitza i amplia el contingut de l'actual disposició addicional cinquena referida a l'accessibilitat de les pàgines d'Internet, a fi de garantir adequadament l'accessibilitat per a les persones amb discapacitat i d'edat avançada a la informació proporcionada per mitjans electrònics.

IV

L'article 5 de la Llei preveu les modificacions necessàries en l'articulat de la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica.

Aquestes modificacions tenen per objecte aclarir les regles de valoració de la signatura electrònica en judici i flexibilitzar l'obligació dels prestadors de serveis de certificació de comprovar les dades inscrites en registres públics a fi d'eliminar càrregues excessives.

El primer aspecte que es revisa de l'article 3 de la Llei de signatura electrònica és la definició de «document electrònic» que es modifica per alinear-la en gran mesura amb els conceptes utilitzats en altres normes espanyoles de caràcter general i en els països del nostre entorn.

En segon lloc, s'aclareix la redacció de l'apartat 8 de l'article 3, de manera que s'especifica que el que s'ha de comprovar, en cas d'impugnar-se en judici una signatura electrònica reconeguda, és si concorren els elements constitutius de l'esmentat tipus de signatura electrònica,

és a dir, que es tracta d'una signatura electrònica avançada basada en un certificat reconegut, que compleix tots els requisits i les condicions que estableix aquesta Llei per a aquest tipus de certificats electrònics, i que la signatura s'ha generat mitjançant un dispositiu segur de creació de signatura electrònica.

La tercera modificació empresa és la revisió de la regla d'exempció de responsabilitat que estableix el segon incís de l'apartat 5 de l'article 23 de la Llei que resulta en excés rígida i onerosa per als prestadors de serveis de certificació, per la qual cosa es flexibiliza oportunament.

En coherència amb l'esmentada modificació de l'article 23, es corregeix així mateix l'article 13, i es preveu que per a la comprovació de les dades relatives a les persones jurídiques i a la representació d'aquestes és suficient que siguin aportats i comparats els documents públics en els quals figurin les dades esmentades, i s'estableix així un nivell d'exigència equiparable al que han fet servir les mateixes administracions públiques en la confrontació i validació d'aquest tipus de dades.

S'introdueix, a més, una modificació tècnica de l'actual redacció de l'apartat 4 de l'article 31.

Finalment, de la mateixa manera que en el cas de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, aquest article incorpora una disposició addicional onzena a la Llei de signatura electrònica sobre resolució de conflictes en el sentit que els usuaris i prestadors de serveis de certificació poden sotmetre les desavinences que se suscitin entre aquests al procediment arbitral.

V

L'article 6 inclou un nou tipus d'infracció a l'article 64 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista, a fi de donar suport a la nova obligació de disposar d'un mitjà d'interlocució electrònica per a la prestació de serveis al públic d'una transcendència econòmica especial que estableix l'article 2 d'aquesta Llei.

L'article 7 de la Llei introdueix una sèrie de modificacions a la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions.

La primera d'aquestes modificacions afecta l'apartat primer de l'article 22 lletres a) i c) la finalitat del qual és assegurar l'accés als serveis telefònics i d'Internet com a servei universal. Mitjançant la redacció de la lletra a) de l'article 22 apartat 1 es garanteix que tots els usuaris finals puguin obtenir una connexió a la xarxa pública des d'una ubicació fixa i accedir a la prestació de servei telefònic. La connexió ha d'oferir a l'usuari la possibilitat d'efectuar i rebre trucades i permetre comunicacions de fax i dades de velocitat suficient per accedir a Internet, i aquesta connexió ha de permetre comunicacions en banda ampla en els termes que defineix la normativa vigent.

La redacció de la lletra c) de l'esmentat precepte garanteix tant l'existència d'una oferta suficient de telèfons públics de pagament en tot el territori nacional, que satisfaci les necessitats dels usuaris, en cobertura geogràfica i en nombre d'aparells, l'accessibilitat dels esmentats telèfons pels usuaris amb discapacitats, com la qualitat dels serveis amb la possibilitat d'efectuar gratuïtament trucades d'emergència i finalment l'existència d'una oferta suficient d'equips terminals d'accés a Internet de banda ampla en els termes que estableix la legislació en vigor.

Amb la finalitat de reforçar els drets dels usuaris enfront dels proveïdors de xarxes i serveis de comunicacions electròniques, es modifiquen els articles 53 i 54 de la Llei general de telecomunicacions, mitjançant la tipificació com a infracció administrativa de l'incompliment per part dels operadors dels drets dels consumidors i usuaris en l'àmbit de les telecomunicacions.

Així mateix, es reestableix l'exempció de l'antiga taxa per reserva d'ús especial de l'espectre, a radioaficionats i usuaris de la banda ciutadana CB-27 que figurava a la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, per als usuaris que en la data de meritació hagin complert els 65 anys d'edat, així com els beneficiaris d'una pensió pública o que tinguin reconegut un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per 100.

L'article 8 estableix un nou règim aplicable a les tarifes per les tasques d'assignació, renovació i altres operacions registrals realitzades per l'entitat pública empresarial Red.es en l'exercici de la seva funció d'autoritat d'assignació dels noms de domini d'Internet sota el codi de país corresponent a Espanya, que passen a tenir la consideració de preu públic. Amb això, es permet a l'entitat pública empresarial Red.es comercialitzar els noms de domini «.es» en les mateixes condicions en les quals es comercialitzen la resta de noms de domini genèrics i territorials.

La disposició addicional primera preveu que l'autoritat d'assignació dels noms de domini d'Internet sota el codi de país corresponent a Espanya («.es») adopti les mesures que siguin necessàries per assegurar que es puguin assignar noms de domini que continguin caràcters propis de les llengües oficials d'Espanya diferents dels inclosos en l'alfabet anglès, com és la lletra «ñ» o la «ç», en un termini màxim de 3 mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

La disposició addicional segona preveu que el Govern, en col·laboració amb les comunitats autònomes, ha d'impulsar l'extensió de la banda ampla amb la finalitat d'aconseguir abans del 31 de desembre de 2008 una cobertura de servei universal de banda ampla, per a tots els ciutadans, independentment del tipus de tecnologia utilitzada, si s'escau, i la seva ubicació geogràfica. L'acció del Govern s'ha d'adreçar prioritàriament a les àrees en les quals l'acció dels mecanismes del mercat sigui insuficient.

Així mateix, s'especifica que el Govern ha d'analitzar de forma contínua les diferents opcions tecnològiques i les condicions de provisió de serveis d'accés a Internet de banda ampla. Per a això, s'ha de col·laborar amb els diferents sectors interessats a fi que assessorin el Govern en l'elaboració d'un informe anual sobre la situació de l'ús dels serveis d'accés a Internet de banda ampla a Espanya que ha de tenir caràcter públic i pot incloure recomanacions per accelerar el desplegament d'aquests serveis. Aquestes anàlisis i informes s'han d'elaborar de forma territorialitzada per comunitats autònomes, i s'han de compartir les dades en format electrònic amb les administracions que ho sol·licitin.

Per la seva banda, la disposició addicional tercera preveu que el Govern elabori en el termini de sis mesos un Pla per a la millora dels nivells de seguretat i confiança a Internet, que ha d'incloure directrius i mesures per augmentar la seguretat enfront de les amenaces d'Internet i protegir la privacitat en línia.

La disposició addicional quarta es refereix a les funcions de la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació i als òrgans estadístics de les comunitats autònomes en matèria de requeriments d'informació per a fins estadístics i d'anàlisis. A aquests efectes s'atribueix a la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació tant la facultat de demanar als agents que operen en el sector de les tecnologies de la informació i de la societat de la informació en general la informació necessària per a l'exercici de les seves funcions com la potestat de sancionar les infraccions consistents a no facilitar-li la informació requerida.

En la disposició addicional cinquena s'estableix l'obligació que en l'elaboració dels projectes d'obres de construcció de carreteres o d'infraestructures ferroviàries es prevegi la instal·lació de canalitzacions per al desplegament de xarxes de comunicacions electròniques al llarg de tota la longitud d'aquestes i de l'equipament per asse-

gurar la cobertura de comunicacions mòbils en tot el seu recorregut. Aquestes canalitzacions s'han de posar a disposició dels operadors de xarxes i serveis de comunicacions electròniques interessats en condicions equitatives, no discriminatòries, neutrals i orientades a costos.

La disposició addicional sisena encomana al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç la funció de mantenir una base de dades actualitzada i sectorialitzada com a mínim per àmbits territorials de comunitat autònoma sobre el desplegament i la cobertura d'infraestructures i serveis de comunicacions electròniques i de la societat de la informació a Espanya.

La disposició addicional setena estableix que la constitució de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions ha de tenir lloc en el moment que assenyali el Reial decret d'aprovació del seu Estatut.

La disposició addicional vuitena modifica l'apartat 13 de l'article 48 de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions. La norma estableix a Barcelona la seu de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions que ha de disposar de patrimoni independent del patrimoni de l'Estat. Amb la introducció d'aquesta disposició s'atorga rang de llei a l'establiment de la seu d'aquesta Comissió.

Les disposicions addicionals novena i desena modifiquen, respectivament, la Llei 2/1995, de 23 de març, de societats de responsabilitat limitada i el Text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, per tal de rebaixar de manera dràstica els temps de constitució d'una societat limitada, que es pot reduir fins a quatre dies.

En concret, la modificació es basa en les mesures següents: (i) Introducció d'un model tipus o orientatiu d'estatuts a la societat de responsabilitat limitada; (ii) agilitació dels tràmits que impliquen l'obtenció d'una denominació social com a pas previ a la constitució d'una societat de responsabilitat limitada, sense per això restar importància a la seguretat que aporta al tràfic mercantil el sistema vigent de denominacions socials, tutelat pel Registre Mercantil Central, i (iii) facultar els administradors, des de l'atorgament de l'escriptura fundacional, per al desenvolupament de l'objecte social i per a la realització de tota classe d'actes i contractes relacionats amb aquest.

Aquesta disposició s'ha sotmès al procediment d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques que preveuen la Directiva 98/34/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 22 de juny de 1998, per la qual s'estableix un procediment d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques, modificada per la Directiva 98/48/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juliol de 1998, i el Reial decret 1337/1999, de 31 de juliol, pel qual es regula la tramesa d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques i reglaments relatius als serveis de la societat de la informació.

La disposició addicional onzena introdueix un aspecte de rellevància significativa ja que ordena a les administracions públiques promoure l'impuls, el desplegament i l'aplicació dels estàndards d'accessibilitat per a les persones amb discapacitat en els dissenys i processos basats en les noves tecnologies de la societat de la informació.

Per garantir el dret dels ciutadans a la utilització de les diferents llengües de l'Estat, la disposició addicional dotzena imposa a les administracions públiques el deure de fomentar el pluralisme lingüístic en la societat de la informació, i la tretzena estableix, amb la finalitat d'impulsar els mitjans electrònics propis d'aquestes tecnologies, l'obligació de regular els instruments telemàtics necessaris per ser utilitzats pels professionals col·legiats que elaborin i preparin projectes i informes que s'hagin d'incorporar als procediments que tramitin les administracions públiques.

La disposició addicional catorzena atribueix al Centre Nacional de Referència d'Aplicació de les Tecnologies d'Informació i Comunicació (CENATIC), en col·laboració amb els centres autònoms de referència i amb el Centre de

Transferència de Tecnologia entre Administracions Públiques de l'Administració General de l'Estat, la difusió de les aplicacions declarades de font oberta per les mateixes administracions públiques. De la mateixa manera, el CENATIC s'encarrega de l'assessorament sobre els aspectes jurídics, tecnològics i metodològics per a l'alliberament del programari i coneixement.

Amb l'objecte de fomentar la participació de la societat i de les entitats privades sense ànim de lucre i garantir el pluralisme i la llibertat d'expressió a la societat de la informació, la Llei inclou una disposició addicional quinzena en virtut de la qual s'han d'establir els mitjans de suport i les línies de finançament per al desenvolupament dels serveis de la societat de la informació promoguts per aquestes entitats i que fomentin els valors democràtics, la participació ciutadana i atenguin l'interès general o prestin serveis a grups socials desfavorits.

La disposició addicional setzena es refereix a la posada a disposició dels ciutadans, en els termes legalment establerts, dels continguts digitals de les administracions públiques dels drets de propietat intel·lectual dels quals siguin titulars o pertanyin al domini públic.

La disposició addicional dissetena ofereix la possibilitat tant a les persones físiques com jurídiques de posar a disposició del públic els continguts de les obres digitalitzades de les quals siguin titulars, amb la finalitat de fomentar les noves tecnologies i la societat de la informació entre els ciutadans.

CAPÍTOL I

Mesures d'impuls de la societat de la informació

Article 1. *Mesures d'impuls de la factura electrònica i de l'ús de mitjans electrònics en altres fases dels processos de contractació.*

1. La facturació electrònica en el marc de la contractació amb el sector públic estatal és obligatòria en els termes que estableixin la Llei reguladora de la contractació en el sector públic i la seva normativa de desplegament.

A aquests efectes, s'entén que la factura electrònica és un document electrònic que compleix els requisits legalment i reglamentàriament exigibles a les factures i que, a més, garanteix l'autenticitat del seu origen i la integritat del seu contingut, cosa que impedeix el refús de la factura pel seu emissor.

2. El Govern ha de determinar l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat que ha d'impulsar l'ús de la factura electrònica entre empresaris, professionals i altres agents del mercat, en particular, entre les petites i mitjanes empreses i en les denominades microempreses, amb la finalitat de fomentar el desenvolupament del comerç electrònic. Les comunitats autònomes, d'acord amb les competències que tinguin reconegudes pels seus Estatuts, han de col·laborar en coordinació amb l'Administració de l'Estat en l'impuls de l'ús de la factura electrònica.

El Govern o, si s'escau, les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències han d'establir, en un termini màxim de nou mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei –o en el termini que en el seu lloc estableixi l'Administració competent–, en coordinació amb les comunitats autònomes –quan no els correspongui l'elaboració pròpia– i amb la consulta prèvia a les associacions rellevants representatives de les entitats proveïdores de solucions tècniques de facturació electrònica, a les associacions rellevants d'usuaris d'aquestes i als col·legis professionals que agrupin tècnics del sector de la societat de la informació i de les telecomunicacions, un pla per a la generalització de l'ús de la factura electrònica a Espanya.

Aquest Pla ha de contenir, entre d'altres, els criteris d'accessibilitat i ha de promoure la interoperabilitat de les diferents solucions de facturació electrònica. El Pla de l'Administració General de l'Estat ha d'establir esquemes específics d'ajudes econòmiques per a la implantació de la factura electrònica, en els quals s'han de preveure uns fons generals per a les comunitats autònomes que desenvolupin el seu propi Pla per a la generalització de l'ús de la factura electrònica, i aquestes últimes són les que han d'indicar els destins i les condicions de tramitació i concessió de les ajudes derivades d'aquests fons.

3. Els ministeris d'Indústria, Turisme i Comerç i d'Economia i Hisenda, tenint en compte les competències reconegudes a les comunitats autònomes, han d'aprovar, en un termini màxim de 6 mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les normes sobre formats estructurats estàndard de factures electròniques que siguin necessàries per facilitar la interoperabilitat del sector públic amb el sector privat i afavorir i potenciar el tractament automatitzat d'aquestes. Aquestes normes no han de ser restrictives i han de fomentar que el sector públic adopti els formats d'implantació àmplia definits per les organitzacions d'estandardització globals pertinents.

Els formats estructurats de les factures electròniques han de permetre la seva visualització i emissió en les diferents llengües oficials existents, amb la finalitat de garantir els drets dels usuaris.

4. A més, les diverses administracions públiques han de promoure en l'àmbit de les seves competències i segons el seu criteri la incorporació de la factura electrònica en les diferents actuacions públiques diferents de la contractació, en particular, en matèria de justificació d'ajudes i subvencions.

5. És aplicable al tractament i la conservació de les dades necessàries per a la facturació electrònica el que disposen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal i les seves normes de desplegament.

Article 2. Obligació de disposar d'un mitjà d'interlocució telemàtica per a la prestació de serveis al públic d'una transcendència econòmica especial.

1. Sense perjudici de la utilització d'altres mitjans de comunicació a distància amb els clients, les empreses que prestin serveis al públic en general d'una transcendència econòmica especial han de facilitar als seus usuaris un mitjà d'interlocució telemàtica que, mitjançant l'ús de certificats reconeguts de signatura electrònica, els permeti, com a mínim, la realització dels tràmits següents:

a) Contractació electrònica de serveis, subministraments i béns, la modificació i finalització o rescissió dels contractes corresponents, així com qualsevol acte o negoci jurídic entre les parts, sense perjudici del que estableix la normativa sectorial.

b) Consulta de les seves dades de client, que han d'incloure informació sobre el seu historial de facturació, com a mínim, dels últims tres anys i el contracte subscrit, incloses les condicions generals, si n'hi ha.

c) Presentació de queixes, incidències, suggeriments i, si s'escau, reclamacions, de manera que es garanteixi la constància de la seva presentació per al consumidor i s'asseguri una atenció personal directa.

d) Exercici dels seus drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició en els termes que preveu la normativa reguladora de protecció de dades de caràcter personal.

2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, tenen la consideració d'empreses que prestin serveis al públic en general d'una transcendència econòmica especial les que agrupin més de cent treballadors o el seu volum anual d'operacions, calculat conforme al que esta-

bleix la normativa de l'impost sobre el valor afegit, exce- deixi els 6.010.121,04 euros i que, en els dos casos, operin en els sectors econòmics següents:

a) Serveis de comunicacions electròniques a consu- midors, en els termes que defineix la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions.

b) Serveis financers destinats a consumidors, que han d'incloure els serveis bancaris, de crèdit o de paga- ment, els serveis d'inversió, les operacions d'asseguran- ces privades, els plans de pensions i l'activitat de media- ció d'assegurances. En particular, s'entén per:

1. Serveis bancaris, de crèdit o de pagament: les activitats detallades a l'article 52 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

2. Serveis d'inversió: els definits així a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

3. Operacions d'assegurances privades: les defini- des a l'article 3 del Text refós de la Llei d'ordenació i super- visió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.

4. Plans de pensions: els definits a l'article 1 del Text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.

5. Activitat de corredor d'assegurances: la definida a la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de mediació en asseguran- ces i reassegurances privades.

c) Serveis de subministrament d'aigua a consu- midors, definits d'acord amb la normativa específica.

d) Serveis de subministrament de gas al detall, d'acord amb el que disposa la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

e) Serveis de subministrament elèctric a consu- midors finals, d'acord amb el que disposa el títol VIII de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.

f) Serveis d'agència de viatges, d'acord amb el que disposa el Reial decret 271/1988, de 25 de març, pel qual es regula l'exercici de les activitats pròpies de les agèn- cies de viatges.

g) Serveis de transport de viatgers per carretera, fer- rocarril, per via marítima, o per via aèria, d'acord amb el que disposa la normativa específica aplicable.

h) Activitats de comerç al detall, en els termes que fixen l'apartat 2 de l'article 1 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista i la seva normativa de desplegament, a les quals són aplicables únicament els apartats c) i d) de l'apartat 1 del present article.

3. Excepcionalment, el Govern o, si s'escau, els òrgans competents de les comunitats autònomes poden ampliar l'àmbit d'aplicació de l'apartat 1 del present article a altres empreses diferents de les que preveu la Llei, en els casos en què, per la naturalesa del servei que pres- tin, es consideri que en l'exercici de la seva activitat nor- mal hagin de tenir una interlocució telemàtica amb els seus clients o usuaris.

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor de l'obligació a què es refereix l'apartat 1, el Govern ha d'analitzar l'aplicació de l'apartat 2 d'aquest article a altres empreses amb més de cent treballadors o que tinguin un volum anual d'operacions, calculat conforme al que esta- bleix la normativa de l'impost sobre el valor afegit, supe- rior a 6.010.212,04 euros, que en l'exercici de la seva acti- vitat normal, prestin serveis en els quals es consideri que hagin de tenir una interlocució telemàtica amb els seus clients o usuaris.

Les comunitats autònomes amb competències exclu- sives en les matèries objecte d'obligació de comunicació telemàtica poden modificar l'àmbit i la intensitat d'aplica-

ció de l'apartat 1 d'aquest article en els casos en què precisament a causa del desenvolupament sectorial de les seves competències ho considerin oportú.

Article 3. Ofertes públiques de contractació electrònica entre empreses.

1. Als efectes d'aquest precepte s'entén per oferta pública de contractació electrònica entre empreses el servei de la societat de la informació que consisteix en un procés completament electrònic obert i limitat en el temps, pel qual una empresa ofereix la possibilitat de comprar o vendre un determinat tipus de productes a altres empreses de manera que la contractació final s'adjudiqui a la proposta més ben valorada.

2. Les ofertes públiques de contractació electrònica entre empreses que s'adscriuïn al protocol de transparència descrit a l'apartat 3 d'aquest article poden tenir la denominació d'«Oferta pública de contractació electrònica de transparència garantida».

3. Perquè una oferta pública de contractació electrònica entre empreses sigui qualificada d'«Oferta pública de contractació electrònica de transparència garantida» ha de respondre dels requisits mínims següents:

a) L'empresa adjudicadora que decideixi recórrer a una oferta pública de contractació electrònica n'ha de fer esment en l'anunci de licitació que s'ha de publicar a la pàgina corporativa de l'empresa de manera accessible i visible per al conjunt de les empreses o per a algunes prèviament seleccionades.

En l'anunci de licitació s'invita a presentar ofertes en un termini raonable a partir de la data de publicació de l'anunci.

b) Les condicions de l'empresa adjudicadora han d'incloure, com a mínim, informació sobre els elements als valors dels quals es refereix l'oferta pública de contractació electrònica, sempre que siguin quantificables i puguin ser expressats en xifres o percentatges; si s'escau, els límits dels valors que es poden presentar, tal com resulten de les especificacions de l'objecte del contracte; la informació que s'ha de posar a disposició dels licitadors durant l'oferta pública de contractació electrònica i el moment en què, si s'escau, han de disposar d'aquesta informació; la informació pertinent sobre el desenvolupament de l'oferta pública de contractació electrònica; les condicions en les quals els licitadors poden licitar, i, en particular, les diferències mínimes que s'exigeixen, si s'escau, per licitar; la informació pertinent sobre el dispositiu electrònic utilitzat i sobre les modalitats i especificacions tècniques de connexió.

c) Al llarg del procés de l'oferta pública de contractació electrònica, l'empresa adjudicadora ha de comunicar a tots els licitadors com a mínim la informació que els permeti conèixer en tot moment la seva classificació respectiva. L'empresa adjudicadora també pot comunicar altres dades relatives a altres preus o valors presentats. Els participants únicament poden utilitzar la informació a la qual es refereix aquest paràgraf a fi de conèixer la seva classificació, sense que puguin procedir al seu tractament per a una altra finalitat diferent de l'assenyalada.

d) L'empresa adjudicadora ha de tancar l'oferta pública de contractació electrònica de conformitat amb la data i l'hora fixades prèviament en l'anunci de licitació de l'oferta pública de contractació.

e) Una vegada conclòs el procés, l'empresa ha d'informar els participants de la decisió adoptada.

4. El Govern ha de promoure que les empreses s'adhereixin a la qualificació d'«Oferta pública de contractació electrònica de transparència garantida» en les seves relacions comercials.

CAPÍTOL II

Modificacions legislatives per a l'impuls de la societat de la informació i de les comunicacions electròniques

Article 4. Modificacions de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic.

Es modifica la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, en els aspectes següents:

U. Es fa una nova redacció del paràgraf primer de l'article 4, amb el text següent:

«Als prestadors establerts en països que no siguin membres de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu, els és aplicable el que disposen els articles 7.2 i 11.2.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'article 8, amb el text següent:

«Article 8. *Restriccions a la prestació de serveis i procediment de cooperació intracomunitari.*

1. En cas que un determinat servei de la societat de la informació atempti o pugui atemptar contra els principis que s'expressen a continuació, els òrgans competents per a la seva protecció, en l'exercici de les funcions que tinguin legalment atribuïdes, poden adoptar les mesures necessàries perquè s'interrompi la seva prestació o per retirar les dades que els vulneren. Els principis a què al·ludeix aquest apartat són els següents:

a) La salvaguarda de l'ordre públic, la investigació penal, la seguretat pública i la defensa nacional.

b) La protecció de la salut pública o de les persones físiques o jurídiques que tinguin la condició de consumidors o usuaris, fins i tot quan actuïn com a inversors.

c) El respecte a la dignitat de la persona i al principi de no-discriminació per motius de raça, sexe, religió, opinió, nacionalitat, discapacitat o qualsevol altra circumstància personal o social, i

d) La protecció de la joventut i de la infància.

En l'adopció i el compliment de les mesures de restricció a què al·ludeix aquest apartat s'han de respectar, en tot cas, les garanties, normes i procediments previstos en l'ordenament jurídic per protegir els drets a la intimitat personal i familiar, a la protecció de les dades personals, a la llibertat d'expressió o a la llibertat d'informació, quan aquests puguin resultar afectats.

En tots els casos en què la Constitució i les lleis reguladores dels respectius drets i llibertats així ho prevegin de forma excoent, només l'autoritat judicial competent pot adoptar les mesures que preveu aquest article, en qualitat de garant del dret a la llibertat d'expressió, del dret de producció i creació literària, artística, científica i tècnica, la llibertat de càtedra i el dret d'informació.

2. L'adopció de restriccions a la prestació de serveis de la societat de la informació provinents de prestadors establerts en un Estat de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya ha de seguir el procediment de cooperació intracomunitari descrit en el següent apartat d'aquest article, sense perjudici del que disposa la legislació processal i de cooperació judicial.

3. Quan un òrgan competent acordi, en l'exercici de les competències que tingui legalment atribu-

ides, i d'acord amb el que disposa el paràgraf a) de l'apartat 4 de l'article 3 de la Directiva 2000/31/CE, establir restriccions que afectin un servei de la societat de la informació que procedeixi d'algun dels estats membres de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya, l'esmentat òrgan ha de seguir el procediment següent:

a) L'òrgan competent ha de requerir l'Estat membre en què estigui establert el prestador afectat perquè adopti les mesures oportunes. En cas que no les adopti o siguin insuficients, l'esmentat òrgan ha de notificar, amb caràcter previ, a la Comissió Europea o, si s'escau, al Comitè Mixt de l'Espai Econòmic Europeu i a l'Estat membre de què es tracti les mesures que té intenció d'adoptar.

b) En els supòsits d'urgència, l'òrgan competent pot adoptar les mesures oportunes, i notificar-les a l'Estat membre de procedència i a la Comissió Europea o, si s'escau, al Comitè Mixt de l'Espai Econòmic Europeu com més aviat millor i, en qualsevol cas, com a màxim, en el termini de quinze dies des de la seva adopció. Així mateix, ha d'indicar la causa de l'esmentada urgència.

Els requeriments i les notificacions a què al·ludeix aquest apartat s'han de fer sempre a través de l'òrgan de l'Administració General de l'Estat competent per a la comunicació i transmissió d'informació a les Comunitats Europees.

4. Els òrgans competents d'altres estats membres de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu poden requerir la col·laboració dels prestadors de serveis d'intermediació establerts a Espanya en els termes que preveu l'apartat 2 de l'article 11 d'aquesta Llei si ho consideren necessari per garantir l'eficàcia de les mesures de restricció que adoptin a l'empara de l'apartat anterior.

5. Les mesures de restricció que s'adoptin a l'empara d'aquest article, en tot cas, han de complir les garanties i els requisits que preveuen els apartats 3 i 4 de l'article 11 d'aquesta Llei.»

Tres. Se suprimeix l'article 9, sobre constància registral del nom de domini, que queda sense contingut.

Quatre. Es fa una nova redacció dels paràgrafs b) i f) de l'apartat 1 de l'article 10, amb el text següent:

«b) Les dades de la seva inscripció en el Registre Mercantil en el qual, si s'escau, estiguin inscrits o d'un altre registre públic en el qual ho estiguin per a l'adquisició de personalitat jurídica o als únics efectes de publicitat.»

«f) Quan el servei de la societat de la informació faci referència a preus, s'ha de facilitar informació clara i exacta sobre el preu del producte o servei, indicant si inclou o no els impostos aplicables i, si s'escau, sobre les despeses d'enviament o, si s'escau, el que disposin les normes de les comunitats autònomes amb competències en la matèria.»

Cinc. Es fa una nova redacció de l'article 11, amb el text següent:

«Article 11. *Deure de col·laboració dels prestadors de serveis d'intermediació.*

1. Quan un òrgan competent hagi ordenat, en l'exercici de les competències que legalment tingui atribuïdes, que s'interrompi la prestació d'un servei de la societat de la informació o la retirada de determinats continguts provinents de prestadors establerts a Espanya, i per a això sigui necessària la col·laboració dels prestadors de serveis d'intermediació, l'esmentat òrgan pot ordenar als esmentats presta-

dors que suspenguin el corresponent servei d'intermediació utilitzat per a la provisió del servei de la societat de la informació o dels continguts la interrupció o retirada dels quals hagin estat ordenats respectivament.

2. Si per garantir l'efectivitat de la resolució que acordi la interrupció de la prestació d'un servei o la retirada de continguts procedents d'un prestador establert en un Estat no pertanyent a la Unió Europea o a l'Espai Econòmic Europeu, l'òrgan competent considera necessari impedir-los l'accés des d'Espanya, i per a això sigui necessària la col·laboració dels prestadors de serveis d'intermediació establerts a Espanya, l'esmentat òrgan pot ordenar als esmentats prestadors de serveis d'intermediació que suspenguin el corresponent servei d'intermediació utilitzat per a la provisió del servei de la societat de la informació o dels continguts la interrupció o retirada dels quals hagin estat ordenats respectivament.

3. En l'adopció i el compliment de les mesures a què es refereixen els apartats anteriors, s'han de respectar, en tot cas, les garanties, normes i procediments que preveu l'ordenament jurídic per protegir els drets a la intimitat personal i familiar, a la protecció de les dades personals, a la llibertat d'expressió o a la llibertat d'informació, quan aquests puguin resultar afectats.

En tots els casos en què la Constitució, les normes reguladores dels respectius drets i llibertats o les que resultin aplicables a les diferents matèries atribueixin competència als òrgans jurisdiccionals de forma excoent per intervenir en l'exercici d'activitats o drets, només l'autoritat judicial competent pot adoptar les mesures que preveu aquest article. En particular, l'autorització del segrest de pàgines d'Internet o de la seva restricció quan aquesta afecti els drets i les llibertats d'expressió i informació i altres emparats en els termes que estableix l'article 20 de la Constitució només pot ser decidida pels òrgans jurisdiccionals competents.

4. Les mesures a què fa referència aquest article han de ser objectives, proporcionades i no discriminatòries, i s'han d'adoptar de forma cautelar o en execució de les resolucions que es dictin, de conformitat amb els procediments administratius legalment establerts o amb els que preveu la legislació processal que correspongui.»

Sis. S'inclou un nou article 12 bis, amb la redacció següent:

«Article 12 bis. *Obligacions d'informació sobre seguretat.*

1. Els proveïdors de serveis d'intermediació establerts a Espanya d'acord amb el que disposa l'article 2 d'aquesta Llei que realitzin activitats consistents en la prestació de serveis d'accés a Internet, estan obligats a informar els seus clients de forma permanent, fàcil, directa i gratuïta, sobre els diferents mitjans de caràcter tècnic que augmentin els nivells de la seguretat de la informació i permetin, entre d'altres, la protecció enfront de virus informàtics i programes espia, i la restricció dels correus electrònics no sol·licitats.

2. Els proveïdors de serveis d'accés a Internet i els prestadors de serveis de correu electrònic o de serveis similars han d'informar els seus clients de forma permanent, fàcil, directa i gratuïta sobre les mesures de seguretat que apliquin en la provisió dels esmentats serveis.

3. Igualment, els proveïdors de serveis referits en l'apartat 1 han d'informar sobre les eines existents per al filtratge i la restricció de l'accés a deter-

minats continguts i serveis a Internet no volguts o que puguin ser nocius per a la joventut i la infància.

4. Els proveïdors de serveis esmentats en l'apartat 1 han de facilitar informació als seus clients sobre les possibles responsabilitats en què puguin incórrer per l'ús d'Internet amb fins il·lícits, en particular, per a la comissió d'il·lícits penals i per la vulneració de la legislació en matèria de propietat intel·lectual i industrial.

5. Les obligacions d'informació referides en els apartats anteriors s'han de donar per complertes si el corresponent proveïdor inclou la informació exigida en la seva pàgina o lloc principal d'Internet en la forma establerta en els esmentats apartats.»

Set. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 17, amb el text següent:

«2. L'exempció de responsabilitat que estableix l'apartat 1 no opera en el supòsit que el proveïdor de continguts al qual s'enllaci o la localització del qual es faciliti actuï sota la direcció, l'autoritat o el control del prestador que faciliti la localització d'aquests continguts.»

Vuit. Es modifica l'apartat 3 de l'article 18, amb el tenor literal següent:

«3. Els codis de conducta als quals fan referència els apartats precedents han de ser accessibles per via electrònica. S'ha de fomentar la seva traducció a altres llengües oficials, en l'Estat i de la Unió Europea, amb l'objecte de donar-los més difusió.»

Nou. Es fa una nova redacció de l'article 20, amb el text següent:

«Article 20. *Informació exigida sobre les comunicacions comercials, ofertes promocionals i concursos.*

1. Les comunicacions comercials realitzades per via electrònica han de ser clarament identificables com a tals i la persona física o jurídica en nom de la qual es fan també ha de ser clarament identificable.

En el cas que tinguin lloc per correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònica equivalent han d'incloure al començament del missatge la paraula "publicitat" o l'abreviatura "publi".

2. En els supòsits d'ofertes promocionals, com les que incloguin descomptes, premis i regals, i de concursos o jocs promocionals, amb l'autorització prèvia corresponent, s'ha d'assegurar, a més del compliment dels requisits que estableixen l'apartat anterior i les normes d'ordenació del comerç, que quedin clarament identificats com a tals i que les condicions d'accés i, si s'escau, de participació siguin fàcilment accessibles i s'expressin de forma clara i inequívoca.

3. El que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudici del que disposin les normatives dictades per les comunitats autònomes amb competències exclusives sobre consum, comerç electrònic o publicitat.»

Deu. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 24, amb el text següent:

«1. La prova de la formalització d'un contracte per via electrònica i la de les obligacions que hi tenen el seu origen s'ha de subjectar a les regles generals de l'ordenament jurídic.

Quan els contractes formalitzats per via electrònica estiguin signats electrònicament cal atènyer-se al que estableix l'article 3 de la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica.»

Onze. Es fa una nova redacció de la rúbrica i dels apartats 1 i 2 de l'article 27, amb el text següent:

«Article 27. *Obligacions prèvies a la contractació.*

1. A més del compliment dels requisits en matèria d'informació que s'estableixen en la normativa vigent, el prestador de serveis de la societat de la informació que faci activitats de contractació electrònica té l'obligació de posar a disposició del destinatari, abans de començar el procediment de contractació i mitjançant tècniques adequades al mitjà de comunicació utilitzat, de forma permanent, fàcil i gratuïta, informació clara, comprensible i inequívoca sobre els aspectes següents:

a) Els diferents tràmits que s'han de seguir per subscriure el contracte.

b) Si el prestador arxiva el document electrònic en què es formalitza el contracte i si aquest és accessible.

c) Els mitjans tècnics que posa a la seva disposició per identificar i corregir errors en la introducció de les dades, i

d) La llengua o les llengües en què es pot formalitzar el contracte.

L'obligació de posar a disposició del destinatari la informació referida en el paràgraf anterior s'ha de donar per complerta si el prestador la inclou en la seva pàgina o lloc d'Internet en les condicions que assenyalava l'esmentat paràgraf.

Quan el prestador dissenyi específicament els seus serveis de contractació electrònica perquè s'hi accedeixi mitjançant dispositius que disposin de pantalles de format reduït, s'entén complerta l'obligació establerta en aquest apartat quan faciliti de manera permanent, fàcil, directa i exacta l'adreça d'Internet en què l'esmentada informació és posada a disposició del destinatari.

2. El prestador no té l'obligació de facilitar la informació que assenyalava l'apartat anterior quan:

a) Els dos contractants així ho acordin i cap d'ells tingui la consideració de consumidor, o

b) El contracte s'hagi subscrit exclusivament mitjançant un intercanvi de correu electrònic o un altre tipus de comunicació electrònica equivalent.»

Dotze. Es fa una nova redacció de l'article 33, amb el text següent:

«Els destinataris i prestadors de serveis de la societat de la informació es poden adreçar a qualssevol òrgans competents en matèria de societat de la informació, sanitat i consum de les administracions públiques, per:

a) Aconseguir informació general sobre els seus drets i obligacions contractuals en el marc de la normativa aplicable a la contractació electrònica,

b) Informar-se sobre els procediments de resolució judicial i extrajudicial de conflictes, i

c) Obtenir les dades de les autoritats, associacions o organitzacions que puguin facilitar-los informació addicional o assistència pràctica.

La comunicació amb els esmentats òrgans es pot fer per mitjans electrònics.»

Tretze. Es fa una nova redacció dels apartats 1 i 2 de l'article 35, amb el text següent:

«1. El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, i els òrgans que corresponguin de les comunitats autònomes, han de controlar, en els seus respectius àmbits territorials i competencials, el compliment pels prestadors de serveis de la societat de la infor-

mació de les obligacions que estableixen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament, pel que fa als serveis propis de la societat de la informació.

No obstant això, les referències als òrgans competents que contenen els articles 8, 10, 11, 15, 16, 17 i 38 s'han d'entendre fetes als òrgans jurisdiccionals o administratius que, en cada cas, ho siguin en funció de la matèria.

2. Els òrgans esmentats en l'apartat 1 d'aquest article poden realitzar les actuacions inspectores que siguin necessàries per a l'exercici de la seva funció de control.

Els funcionaris adscrits als esmentats òrgans i que exerceixin la inspecció a què es refereix el paràgraf anterior tenen la consideració d'autoritat pública en l'exercici de les seves cometeses.»

Catorze. Se suprimeix la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 38, que queda sense contingut.

Quinze. Es fa una nova redacció de la lletra a) de l'apartat 4 de l'article 38, amb el text següent:

«a) L'incompliment del que preveu l'article 12 bis.»

Setze. Es fa una nova redacció de l'article 43, amb el text següent:

«1. La imposició de sancions per incompliment del que preveu aquesta Llei correspon a l'òrgan o a l'autoritat que va dictar la resolució incomplerta o al qual estiguin adscrits els inspectors. Així mateix, les infraccions respecte als drets i garanties dels consumidors i usuaris les sanciona l'òrgan corresponent de les comunitats autònomes competents en matèria de consum.

2. En l'Administració General de l'Estat, la imposició de sancions per l'incompliment del que preveu aquesta Llei correspon, en el cas d'infraccions molt greus, al ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, i en el d'infraccions greus i lleus, al secretari d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació.

No obstant això, la imposició de sancions per incompliment de les resolucions dictades pels òrgans competents en funció de la matèria o entitat de què es tracti a què es refereixen els paràgrafs a) i b) de l'article 38.2 d'aquesta Llei correspon a l'òrgan que va dictar la resolució incomplerta. Igualment, correspon a l'Agència de Protecció de Dades la imposició de sancions per la comissió de les infraccions tipificades en els articles 38.3.c), d) i i), i 38.4.d), g) i h) d'aquesta Llei.

3. La potestat sancionadora regulada en aquesta Llei s'ha d'exercir de conformitat amb el que estableixen sobre això la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i les seves normes de desplegament. No obstant això, el termini màxim de durada del procediment simplificat ha de ser de tres mesos.»

Disset. Es fa una nova redacció de la disposició addicional tercera, amb el text següent:

«Disposició addicional tercera. Sistema Arbitral de Consum.

El prestador i el destinatari de serveis de la societat de la informació poden sotmetre els seus conflictes a l'arbitratge de consum, mitjançant l'adhesió d'aquells al Sistema Arbitral de Consum competent que s'ha de prestar també per mitjans electrònics, de conformitat amb el procediment establert per reglament.»

Divuit. Es fa una nova redacció del paràgraf segon de l'apartat u de la disposició addicional cinquena, amb el text següent:

«A partir del 31 de desembre de 2008, les pàgines d'Internet de les administracions públiques han de satisfer, com a mínim, el nivell mitjà dels criteris d'accessibilitat al contingut generalment reconeguts. Excepcionalment, aquesta obligació no és aplicable quan una funcionalitat o servei no disposi d'una solució tecnològica que permeti la seva accessibilitat.»

Dinou. S'afegeixen dos nous paràgrafs, que passen a ser respectivament el tercer i el quart, a l'apartat u de la disposició addicional cinquena, amb el text següent:

«Les administracions públiques han d'exigir que tant les pàgines d'Internet el disseny o el manteniment de les quals financin totalment o parcialment com les pàgines d'Internet d'entitats i empreses que s'encarreguin de gestionar serveis públics apliquin els criteris d'accessibilitat abans esmentats. En particular, és obligatori el que expressa aquest apartat per a les pàgines d'Internet i els seus continguts dels centres públics educatius, de formació i universitaris, així com dels centres privats que obtinguin finançament públic.

Les pàgines d'Internet de les administracions públiques han d'oferir a l'usuari informació sobre el seu nivell d'accessibilitat i facilitar un sistema de contacte perquè puguin transmetre les dificultats d'accés al contingut de les pàgines d'Internet o formular qualsevol queixa, consulta o suggeriment de millora.»

Vint. S'afegeixen tres nous apartats, que passen a ser els apartats tres, quatre i cinc, a la disposició addicional cinquena, amb el text següent:

«Tres. Les administracions públiques han de promoure mesures de sensibilització, educació i formació sobre accessibilitat amb l'objecte de promoure que els titulars d'altres pàgines d'Internet incorporin progressivament els criteris d'accessibilitat.

Quatre. Els incompliments de les obligacions d'accessibilitat que estableix aquesta disposició addicional estan sotmesos al règim d'infraccions i sancions vigent en matèria d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat.

Cinc. Les pàgines d'Internet de les empreses que prestin serveis al públic en general d'una transcendència econòmica especial, sotmeses a l'obligació que estableix l'article 2 de la Llei 56/2007, de mesures d'impuls de la societat de la informació, han de satisfer a partir del 31 de desembre de 2008, com a mínim, el nivell mitjà dels criteris d'accessibilitat al contingut generalment reconeguts. Excepcionalment, aquesta obligació no és aplicable quan una funcionalitat o servei no disposi d'una solució tecnològica que permeti la seva accessibilitat.»

Article 5. *Modificacions de la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica.*

Es modifica la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, en els aspectes següents:

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 5 de l'article 3, amb el text següent:

«5. Es considera document electrònic la informació de qualsevol naturalesa en forma electrònica, arxivada en un suport electrònic segons un format determinat i susceptible d'identificació i tractament diferenciat.

Sense perjudici del que disposa el paràgraf anterior, perquè un document electrònic tingui la naturalesa de document públic o de document administratiu s'ha de complir, respectivament, el que disposen les lletres a) o b) de l'apartat següent i, si s'escau, la normativa específica aplicable.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'apartat 8 de l'article 3, amb el text següent:

«8. El suport en què estiguin les dades signades electrònicament és admissible com a prova documental en judici. Si s'impugna l'autenticitat de la signatura electrònica reconeguda amb la qual s'hagin signat les dades incorporades al document electrònic s'ha de comprovar que es tracta d'una signatura electrònica avançada basada en un certificat reconegut, que compleix tots els requisits i les condicions establerts en aquesta Llei per a aquest tipus de certificats, així com que la signatura s'ha generat mitjançant un dispositiu segur de creació de signatura electrònica.

La càrrega de realitzar les esmentades comprovacions correspon a qui hagi presentat el document electrònic signat amb signatura electrònica reconeguda. Si les esmentades comprovacions obtenen un resultat positiu, es presumeix l'autenticitat de la signatura electrònica reconeguda amb la qual s'hagi signat l'esmentat document electrònic en què les costes, despeses i drets que originin la comprovació són exclusivament a càrrec de qui hagi formulat la impugnació. Si, segons el parer del tribunal, la impugnació ha estat temerària, li pot imposar, a més, una multa de 120 a 600 euros.

Si s'impugna l'autenticitat de la signatura electrònica avançada, amb la qual s'hagin signat les dades incorporades al document electrònic, cal atènyer-se al que estableix l'apartat 2 de l'article 326 de la Llei d'judiciament civil.»

Tres. Es fa una nova redacció dels apartats 2 i 3 de l'article 13, amb el text següent:

«2. En el cas de certificats reconeguts de persones jurídiques, els prestadors de serveis de certificació han de comprovar, a més, les dades relatives a la constitució i personalitat jurídica i a l'extensió i vigència de les facultats de representació del sol·licitant mitjançant els documents públics que serveixin per acreditar els extrems esmentats de manera fefaent i la seva inscripció en el corresponent registre públic si així és exigible. L'esmentada comprovació es pot fer, així mateix, mitjançant una consulta en el registre públic en el qual estiguin inscrits els documents de constitució i d'apoderament, i es poden fer servir els mitjans telemàtics facilitats pels esmentats registres públics.

3. Si els certificats reconeguts reflecteixen una relació de representació voluntària, els prestadors de serveis de certificació han de comprovar les dades relatives a la personalitat jurídica del representat i a l'extensió i la vigència de les facultats del representant mitjançant els documents públics que serveixin per acreditar els extrems esmentats de manera fefaent i la seva inscripció en el corresponent registre públic si així resulta exigible. L'esmentada comprovació es pot fer, així mateix, mitjançant una consulta en el registre públic en el qual estiguin inscrites les dades esmentades, i es poden fer servir els mitjans telemàtics facilitats pels esmentats registres públics.

Si els certificats reconeguts admeten altres supòsits de representació, els prestadors de serveis de certificació han d'exigir l'acreditació de les cir-

cumstàncies en les quals es fonamentin, en la mateixa forma prevista anteriorment.

Quan el certificat reconegut contingui altres circumstàncies personals o atributs del sol·licitant, com la seva condició de titular d'un càrrec públic, la seva pertinença a un col·legi professional o la seva titulació, aquestes s'han de comprovar mitjançant els documents oficials que les acreditin, de conformitat amb la seva normativa específica.»

Quatre. Es fa una nova redacció de l'apartat 5 de l'article 23, amb el text següent:

«5. El prestador de serveis de certificació no és responsable dels danys i perjudicis ocasionats al signant o tercers de bona fe per la inexactitud de les dades que constin en el certificat electrònic si aquestes li han estat acreditades mitjançant document públic, inscrit en un registre públic si així resulta exigible. En cas que les esmentades dades hagin de figurar inscrites en un registre públic, el prestador de serveis de certificació, si s'escau, pot comprovar-les en l'esmentat registre abans de l'expedició del certificat, i pot fer servir els mitjans telemàtics facilitats pels esmentats registres públics.»

Cinc. Es fa una nova redacció de l'apartat 4 de l'article 31, amb el text següent:

«4. Constitueixen infraccions lleus:

L'incompliment pels prestadors de serveis de certificació que no expedixin certificats reconeguts de les obligacions que estableix l'article 18; i l'incompliment pels prestadors de serveis de certificació de les restants obligacions que estableix aquesta Llei, quan no constitueixi una infracció greu o molt greu, amb l'excepció de les obligacions que conté l'apartat 2 de l'article 30.»

Sis. S'afegeix una disposició addicional, amb la redacció següent:

«Disposició addicional onzena. *Resolució de conflictes.*

Els usuaris i prestadors de serveis de certificació poden sotmetre els conflictes que se suscitin en les seves relacions a l'arbitratge.

Quan l'usuari tingui la condició de consumidor o usuari, en els termes establerts per la legislació de protecció dels consumidors, el prestador i l'usuari poden sotmetre els seus conflictes a l'arbitratge de consum, mitjançant l'adhesió d'aquells al Sistema Arbitral de Consum competent.»

Article 6. *Modificació de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista.*

S'afegeix una nova lletra i) a l'article 64 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista, amb la redacció següent:

«i) Els incompliments del que disposa el paràgraf d) de l'apartat 1 de l'esmentat article 2 són sancionables de conformitat amb el que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal i la potestat sancionadora correspon a l'òrgan que sigui competent.»

Article 7. *Modificacions de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions.*

Es modifica la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, en els aspectes següents:

U. Es modifiquen les lletres a) i c) de l'apartat 1 de l'article 22, que queden redactades de la manera següent:

«a) Que tots els usuaris finals puguin obtenir una connexió a la xarxa telefònica pública des d'una ubicació fixa i accedir a la prestació del servei telefònic disponible al públic, sempre que les seves sol·licituds es considerin raonables en els termes que per reglament es determinin. La connexió ha d'oferir a l'usuari final la possibilitat d'efectuar i rebre trucades i permetre comunicacions de fax i dades amb una velocitat suficient per accedir de forma funcional a Internet. No obstant això, la connexió ha de permetre comunicacions en banda ampla, en els termes que defineixi la normativa vigent.»

«c) Que hi hagi una oferta suficient de telèfons públics de pagament, en tot el territori nacional, que satisfaci raonablement les necessitats dels usuaris finals, en cobertura geogràfica, en nombre d'aparells, accessibilitat d'aquests telèfons pels usuaris amb discapacitats i qualitat dels serveis i que sigui possible efectuar gratuïtament trucades d'emergència des dels telèfons públics de pagament sense haver d'utilitzar cap forma de pagament, fent servir el número únic de trucades d'emergència 112 i altres números d'emergència espanyols. Així mateix, en els termes que es defineixin per la normativa vigent per al servei universal, que hi hagi una oferta suficient d'equips terminals d'accés a Internet de banda ampla.»

Dos. S'introdueix una nova redacció de l'apartat l) de l'article 53 que queda redactat de la manera següent:

«l) L'incompliment greu o reiterat de les obligacions de servei públic i la greu o reiterada vulneració dels drets dels consumidors i usuaris finals segons el que estableixen el títol III de la Llei i la seva normativa de desplegament, amb l'excepció dels establerts per l'article 38.3 la vulneració dels quals és sancionable de conformitat amb el que preveu el paràgraf z) d'aquest article.»

Tres. L'apartat o) de l'article 54 queda redactat de la manera següent:

«o) L'incompliment de les obligacions de servei públic i la vulneració dels drets dels consumidors i usuaris finals, segons el que estableixen el títol III de la Llei i la seva normativa de desplegament, llevat que s'hagin de considerar com a infracció molt greu, conforme al que preveu l'article anterior.

No obstant això, la vulneració dels drets que estableix l'article 38.3 d'aquesta Llei és sancionable conforme al que preveu el paràgraf r) d'aquest article.»

Quatre. Es modifica l'apartat 7 del punt 3 de l'annex I, que queda redactat de la manera següent:

«Les administracions públiques estan exemptes del pagament d'aquesta taxa en els supòsits de reserva de domini públic radioelèctric per a la prestació de serveis obligatoris d'interès general que tingui exclusivament per objecte la defensa nacional, la seguretat pública i les emergències, així com qualssevol altres serveis obligatoris d'interès general sense contrapartida econòmica directa o indirecta, com ara taxes, preus públics o privats, ni altres ingressos derivats de l'esmentada prestació, com ara els ingressos en concepte de publicitat. A aquest efecte, han de sol·licitar, fonamentadament, l'esmentada exempció al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç. Així mateix, no estan subjectes al pagament els enllaços descendents de radiodifusió per satèl·lit, tant sonora com de televisió.»

Cinc. S'afegeix un nou apartat 5 a l'epígraf 4 «Taxes de telecomunicacions», de l'annex I «Taxes en matèria de telecomunicacions», amb la redacció següent:

«5. Estan exempts del pagament de la taxa de tramitació d'autoritzacions d'ús especial de domini públic radioelèctric els sol·licitants de les esmentades autoritzacions que compleixin 65 anys en l'any en què efectuïn la sol·licitud, o que els hagin complert amb anterioritat, així com els beneficiaris d'una pensió pública o que tinguin reconegut un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per 100.»

Article 8. *Modificació dels apartats 9 i 10 de la disposició addicional sisena de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions.*

Es modifiquen els apartats 9 i 10 de la disposició addicional sisena de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, que queden redactats de la manera següent:

«9. Els recursos econòmics de l'entitat poden provenir de qualsevol dels enumerats en l'apartat 1 de l'article 65 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat. Entre els recursos econòmics de l'entitat pública empresarial Red.es s'inclouen els ingressos provinents del que s'ha recaptat en concepte del preu públic per les operacions de registre relatives als noms de domini d'Internet sota el codi de país corresponent a Espanya "es" que regula l'apartat següent.

10. Preus públics per assignació, renovació i altres operacions registrals dels noms de domini sota el "es".

La contraprestació pecuniària que se satisfaci per l'assignació, renovació i altres operacions registrals realitzades per l'entitat pública empresarial Red.es en l'exercici de la seva funció d'autoritat d'assignació dels noms de domini d'Internet sota el codi de país corresponent a Espanya tenen la consideració de preu públic.

Red.es, amb l'autorització prèvia del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç ha d'establir mitjançant la corresponent Instrucció les tarifes dels preus públics per l'assignació, renovació i altres operacions de registre dels noms de domini sota el "es". La proposta d'establiment o de modificació de la quantia de preus públics ha d'anar acompanyada, de conformitat amb el que preveu l'article 26 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, que regula el règim jurídic de les taxes i preus públics, d'una memòria economico-financera que ha de justificar l'import d'aquests que es proposi i el grau de cobertura financera dels costos corresponents.

La gestió recaptadora dels preus públics referits en aquest apartat correspon a l'entitat pública empresarial Red.es, que ha de determinar el procediment per a la seva liquidació i pagament mitjançant la Instrucció esmentada en el paràgraf anterior en la qual s'han d'establir els models de declaració, terminis i formes de pagament.

L'entitat pública empresarial Red.es pot exigir l'anticipació o el dipòsit previ de l'import total o parcial dels preus públics per les operacions de registre relatives als noms de domini "es".»

Disposició addicional primera. *Utilització de caràcters de les llengües oficials d'Espanya en el «es».*

L'autoritat d'assignació dels noms de domini d'Internet sota el codi de país corresponent a Espanya («es») ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries per assegurar

que es puguin assignar noms de domini que continguin caràcters propis de les llengües oficials d'Espanya diferents dels inclosos en l'alfabet anglès en un termini màxim de 3 mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Amb caràcter previ al fet que els mecanismes de reconeixement de caràcters multilingües estiguin disponibles per a l'assignació de noms de domini sota el codi de país «.es», l'autoritat d'assignació ha de donar publicitat a la possibilitat de sol·licitar noms de domini que continguin els esmentats caràcters i ha d'establir amb l'antelació suficient un registre escalonat per a aquests. En aquest registre escalonat s'ha de donar preferència a les sol·licituds de noms de domini amb caràcters multilingües que siguin equivalents a noms de domini sota el codi de país «.es» prèviament assignats, en els termes que determini l'autoritat d'assignació.

Disposició addicional segona. *Extensió de serveis d'accés a banda ampla.*

El Govern, en col·laboració amb les comunitats autònomes, ha d'impulsar l'extensió de la banda ampla amb la finalitat d'aconseguir, abans del 31 de desembre de 2008, una cobertura de servei universal de connexió a banda ampla, per a tots els ciutadans, independentment del tipus de tecnologia utilitzada en cada cas i de la seva ubicació geogràfica.

El Govern ha d'analitzar de manera contínua i permanent les diferents opcions tecnològiques i les condicions de provisió de serveis d'accés a Internet de banda ampla per al conjunt de ciutadans i empreses a Espanya. En particular, ha de col·laborar amb els diferents sectors rellevants interessats, a fi que assessorin el Govern en l'elaboració d'un informe anual sobre la situació de l'ús dels serveis d'accés a Internet de banda ampla a Espanya. Aquest informe ha de ser de caràcter públic i pot elaborar recomanacions per accelerar el desplegament dels esmentats serveis.

Als efectes de realitzar les anàlisis i els informes esmentats en els paràgrafs anteriors el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç pot realitzar els requeriments d'informació generals o particularitzats que siguin necessaris en els termes que preveu la disposició addicional cinquena d'aquesta Llei.

Les anàlisis i els informes esmentats s'han de fer de forma territorialitzada per comunitats autònomes i s'han de compartir les dades en format electrònic amb les administracions que ho sol·licitin.

Disposició addicional tercera. *Pla de millora dels nivells de seguretat i confiança a Internet.*

El Govern ha d'elaborar, en un termini de sis mesos, un pla, tecnològicament neutre, per a la millora dels nivells de seguretat i confiança a Internet, que ha d'incloure directrius i mesures per augmentar la seguretat enfront de les amenaces d'Internet i protegir la privacitat en línia. Aquest pla s'ha de revisar periòdicament per poder respondre a l'escenari d'amenaces en evolució contínua.

Disposició addicional quarta. *Requeriments d'informació per a fins estadístics i d'anàlisis.*

1. La Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació, i els òrgans estadístics de les comunitats autònomes amb competències en matèria d'estadística, poden requerir dels fabricants de productes i proveïdors de serveis referents a les tecnologies de la informació, a la societat de la informació, als continguts digitals i a l'entreteniment digital la informació necessària per a l'exercici de les seves funcions per a fins estadístics i d'anàlisis.

La Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació pot dictar circulars que s'han de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat», en les quals s'ha d'exposar de forma detallada i concreta el contingut de la informació que se sol·liciti, i s'ha d'especificar de manera justificada la funció per al desenvolupament de la qual es demana aquesta informació i l'ús que se'n pretén fer.

No obstant el que assenyala el paràgraf precedent, el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç pot en tot cas realitzar requeriments d'informació particularitzats sense necessitat que prèviament es dicti una circular de caràcter general.

La Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació pot fer les inspeccions que consideri necessàries amb la finalitat de confirmar la veracitat de la informació que en compliment dels esmentats requeriments li sigui aportada.

Les dades i informacions obtingudes per la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació en l'acompliment de les seves funcions, que tinguin caràcter confidencial perquè es tracti de matèries protegides pel secret comercial, industrial o estadístic, només poden ser cedides a l'Administració General de l'Estat i a les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències. El personal de les esmentades administracions públiques que tingui coneixement d'aquestes dades està obligat a mantenir el degut secret i sigil respecte d'aquestes.

Les entitats que han de subministrar aquestes dades i informacions poden indicar, de forma justificada, quina part d'aquestes consideren de transcendència comercial o industrial, la difusió de les quals podria perjudicar-los, als efectes que sigui declarada la seva confidencialitat respecte de qualssevol persones o entitats que no siguin la mateixa Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació, l'Administració General de l'Estat o les comunitats autònomes, amb la justificació oportuna prèvia. La Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació ha de decidir, de forma motivada, sobre la informació que, segons la legislació vigent, estigui exceptuada del secret comercial o industrial i sobre l'emparada per la confidencialitat.

2. Són infraccions de l'obligació de complir els requeriments d'informació establerta en l'apartat anterior les conductes que es tipifiquen en els apartats següents.

Les infraccions establertes en la present disposició addicional s'entenen sense perjudici de les responsabilitats civils, penals o d'un altre ordre en què puguin incórrer els titulars de les entitats que duen a terme les activitats a què es refereixen.

3. Les infraccions administratives tipificades en els apartats següents es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

4. Són infraccions molt greus:

a) La negativa reiterada a facilitar a la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació la informació que es reclami d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

b) Facilitar intencionadament a la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació dades falses.

5. Són infraccions greus:

La negativa expressa a facilitar a la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació la informació que es reclami d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

6. Són infraccions lleus:

No facilitar a la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació les dades requerides o endarrerir injustificadament la seva aportació quan sigui exigible.

7. Per la comissió de les infraccions assenyalades en els apartats anteriors, s'han d'imposar les sancions següents:

- a) Per la comissió d'infraccions molt greus tipificades en l'apartat 4, multa des de 25.000 euros fins a 50.000 euros.
- b) Per la comissió d'infraccions greus tipificades en l'apartat 5, multa des de 5.000 euros fins a 25.000 euros.
- c) Per la comissió d'infraccions lleus tipificades en l'apartat 6, multa de fins a 5.000 euros.

En tot cas, la quantia de la sanció que s'imposi, dins dels límits indicats, s'ha de graduar tenint en compte, a més del que preveu l'article 131.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, el següent:

- a) La gravetat de les infraccions comeses anteriorment pel subjecte al qual se sanciona.
- b) La repercussió social de les infraccions.
- c) El benefici que hagi reportat a l'infractor el fet objecte de la infracció.
- d) El dany causat.

Les sancions imposades per infraccions molt greus poden ser publicades en el «Butlletí Oficial de l'Estat» una vegada que la resolució sancionadora tingui caràcter ferm.

8. La competència per a la imposició de les sancions molt greus correspon al ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, i la imposició de sancions greus i lleus, al secretari d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació.

L'exercici de la potestat sancionadora s'ha de subjectar al procediment aplicable, amb caràcter general, a l'actuació de les administracions públiques.

9. Les estadístiques públiques que elabori la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació relatives a persones físiques han d'oferir les seves dades desagregades per sexe, i han de considerar, si és convenient, altres variables relacionades amb el sexe per facilitar l'avaluació de l'impacte de gènere i la millora en l'efectivitat del principi d'igualtat entre dones i homes.

10. En cas que la informació recollida en l'exercici de les funcions que estableix aquesta disposició addicional contingui dades de caràcter personal, és aplicable el que disposen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal i la seva normativa de desplegament.

Disposició addicional cinquena. Canalitzacions per al desplegament de xarxes de comunicacions electròniques en carreteres i infraestructures ferroviàries de competència estatal.

1. Els projectes d'obres de construcció de noves carreteres o de noves línies de ferrocarril que hagin de formar part de les xarxes d'interès general han de preveure, d'acord amb el que es determini per reglament, la instal·lació de canalitzacions que permetin el desplegament al llarg d'aquestes de xarxes de comunicacions electròniques. Les esmentades canalitzacions s'han de posar a disposició dels operadors de xarxes i serveis de comunicacions electròniques interessats en condicions equitatives, no discriminatòries, neutrals i orientades a costos.

Les condicions d'accés s'han de negociar de mutu acord entre les parts. A falta d'acord, aquestes condicions s'han d'establir mitjançant una resolució de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

En les mateixes condicions s'ha de preveure igualment la facilitació d'instal·lacions per assegurar la cobertura de comunicacions mòbils en tot el recorregut, que inclouen els terrenys per a la instal·lació d'estacions base, espais per a la instal·lació dels repetidors o dispositius

radiants necessaris per garantir la cobertura en túnels i l'accés a fonts d'energia elèctrica.

2. Sense perjudici de la notificació a la qual es refereix l'article 6 de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, els organismes públics responsables de l'administració de les carreteres i línies de ferrocarril de competència estatal i les societats estatals que en tinguin encomanada l'explotació poden explotar les canalitzacions o establir i explotar les xarxes de telecomunicacions que discorren per les esmentades infraestructures de transport en els termes que preveu la Llei general de telecomunicacions, i garantir l'accés dels restants operadors públics i privats a aquestes en condicions d'igualtat i neutralitat.

3. Els ministres de Foment i d'Indústria, Turisme i Comerç han de desenvolupar conjuntament, en un termini no superior a sis mesos, el que estableix aquesta disposició i han de determinar els supòsits en què, en funció de l'itinerari, la dimensió i altres circumstàncies específiques de les noves carreteres o de les noves línies de ferrocarril, els projectes d'obres de construcció han de preveure les canalitzacions o instal·lacions a què es refereix l'apartat primer.

Disposició addicional sisena. Base de dades sobre serveis de la societat de la informació i serveis de comunicacions electròniques a Espanya.

Amb la finalitat de millorar el disseny, l'execució i el seguiment de polítiques relatives a la societat de la informació, el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç ha d'elaborar, en col·laboració amb les comunitats autònomes, una base de dades actualitzada sobre els serveis de la societat de la informació i serveis de comunicacions electròniques a Espanya. Aquesta base de dades ha de ser sectoritzada com a mínim per àmbits territorials de comunitat autònoma i les dades s'han de compartir amb les administracions que ho sol·licitin.

Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç pot realitzar els requeriments d'informació generals o particulars que siguin necessaris en els termes que preveu la disposició addicional cinquena d'aquesta Llei.

El contingut i l'abast de la base de dades referida en el paràgraf primer d'aquesta disposició addicional s'han de regular mitjançant una ordre del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç.

Pel que fa a serveis de la societat de la informació relatius a administració electrònica, correspon al Ministeri d'Administracions Públiques, en col·laboració amb el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç i amb les comunitats autònomes, la regulació, l'elaboració i el manteniment del catàleg corresponent.

Disposició addicional setena. Agència Estatal de Radio-comunicacions.

Es fa una nova redacció de l'apartat 13 de l'article 47 de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, que queda redactat de la manera següent:

«La constitució efectiva de l'Agència té lloc en el moment i amb els terminis que assenyalí el Reial decret d'aprovació del seu Estatut. En el Reial decret esmentat s'han de determinar els òrgans i serveis en què s'ha d'estructurar l'Agència.»

Disposició addicional vuitena. Seu de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

Es modifica l'apartat 13 de l'article 48 de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, que queda redactat en els termes següents:

«13. La Comissió té la seva seu a Barcelona i disposa del seu propi patrimoni, independent del patrimoni de l'Estat.»

Disposició addicional novena. *Modificació de la Llei 2/1995, de 23 de març, de societats de responsabilitat limitada.*

S'introdueix una nova disposició final, amb la redacció següent:

«Disposició final tercera. Borsa de denominacions socials, estatuts orientatius i termini reduït d'inscripció.

1. S'autoritza el Govern perquè reguli una borsa de denominacions socials amb reserva.

2. Mitjançant una ordre del ministre de Justícia es pot aprovar un model orientatiu d'estatuts per a la societat de responsabilitat limitada.

3. Si l'escriptura de constitució d'una societat de responsabilitat limitada conté íntegrament els estatuts orientatius a què fa referència l'apartat anterior, i no s'efectuen aportacions no dineràries, el registrador mercantil l'ha d'inscriure en el termini màxim de quaranta-vuit hores, llevat que no hagi satisfet l'impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats en els termes que preveu la normativa reguladora d'aquest impost.»

Disposició addicional desena. *Modificació del Text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.*

Es modifica l'apartat segon de l'article 15 del Text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, amb el text següent:

«No obstant això, si la data de començament de les operacions socials coincideix amb la d'atorgament de l'escriptura fundacional, i llevat que els estatuts socials o l'escriptura disposin una altra cosa, s'entén que els administradors ja queden facultats per al ple desenvolupament de l'objecte social i per fer tota classe d'actes i contractes, dels quals han de respondre la societat en formació i els socis en els termes que s'han indicat.»

Disposició addicional onzena. *Accés de les persones amb discapacitat a les tecnologies de la societat de la informació.*

Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves respectives competències, han de promoure l'impuls, el desplegament i l'aplicació dels estàndards d'accessibilitat per a persones amb discapacitat i disseny per a tots, en tots els elements i processos basats en les noves tecnologies de la societat de la informació.

Disposició addicional dotzena. *Llengües oficials.*

Les administracions públiques han de fomentar el pluralisme lingüístic en la utilització de les noves tecnologies de la societat de la informació, en particular en els àmbits territorials en què hi hagi llengües pròpies.

Disposició addicional tretzena. *Regulació dels instruments telemàtics utilitzats pels professionals que elaborin projectes i informes incorporats a procediments tramitats per les administracions.*

Les administracions públiques han de regular els instruments telemàtics necessaris perquè els utilitzin els professi-

onals degudament col·legiats que elaborin i preparin projectes i informes que s'han d'incorporar preceptivament en els procediments que tramitin els òrgans administratius.

Disposició addicional catorzena. *Transferència tecnològica a la societat.*

El Centre Nacional de Referència d'Aplicació de les Tecnologies d'Informació i Comunicació (CENATIC), en col·laboració amb els centres autonòmics de referència i amb el Centre de Transferència de Tecnologia entre Administracions Públiques de l'Administració General de l'Estat, s'ha d'encarregar de la posada en valor i difusió entre entitats privades i la ciutadania en general, de totes les aplicacions que siguin declarades fonts obertes per les administracions públiques, i ha de fer arribar als autors o a les comunitats de desenvolupament qualsevol millora o aportació que es faci sobre aquestes.

Així mateix, el CENATIC s'ha d'encarregar de l'assessorament general sobre els aspectes jurídics, tecnològics i metodològics més adequats per a l'alliberament del programari i coneixement.

Disposició addicional quinzena. *Foment a la participació ciutadana a la societat de la informació.*

Amb l'objecte de fomentar la presència de la ciutadania i de les entitats privades sense ànim de lucre i garantir el pluralisme, la llibertat d'expressió i la participació ciutadana a la societat de la informació, s'han d'establir mitjans de suport i línies de finançament per al desenvolupament de serveis de la societat de la informació sense finalitat lucrativa que, promoguts per entitats ciutadanes, fomentin els valors democràtics i la participació ciutadana, atenguin l'interès general o prestin servei a comunitats i grups socials desfavorits.

Disposició addicional setzena. *Continguts digitals de titularitat pública per a la seva posada a disposició de la societat.*

Sempre que per la seva naturalesa no perjudiquin el funcionament normal de l'Administració ni afectin l'interès públic o l'interès general, els continguts digitals o digitalitzats de què disposin les administracions públiques, els drets de propietat intel·lectual dels quals li pertanyin sense restriccions o siguin de domini públic, s'han de posar a disposició del públic, en els termes legalment establerts, de forma telemàtica sense restriccions tecnològiques, per al seu ús consistent en l'estudi, la còpia o la redistribució, sempre que les obres utilitzades d'acord amb el que s'ha assenyalat anteriorment esmentin l'autor i es distribueixin en els mateixos termes.

Disposició addicional dissetena. *Cessió de continguts per a la seva posada a disposició de la societat.*

Les persones físiques o jurídiques poden cedir els seus drets d'explotació sobre obres perquè una còpia digitalitzada d'aquestes pugui ser posada a disposició del públic de forma telemàtica, sense restriccions tecnològiques o metodològiques, i lliures per ser usats amb qualsevol propòsit, estudiats, copiats, modificats i redistribuïts, sempre que les obres derivades es distribueixin en els mateixos termes.

Disposició addicional divuitena. *Televisió de proximitat sense ànim de lucre.*

1. El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, a través de la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat

de la Informació, mitjançant una resolució del secretari d'Estat, ha de planificar freqüències per a la gestió indirecta del servei de televisió local de proximitat per part d'entitats sense ànim de lucre que estiguin habilitades per emetre a l'empara de la disposició transitòria primera de la Llei 41/1995, de 22 de desembre, de televisió local per ones terrestres, sempre que es disposi de freqüències per fer-ho.

Tenen la consideració de serveis de difusió de televisió de proximitat els serveis sense finalitat comercial que, fent servir les freqüències que per raó del seu ús per serveis pròxims no estiguin disponibles per a serveis de difusió de televisió comercialment viables, estan dirigits a comunitats per raó d'un interès cultural, educatiu, ètnic o social.

El canal de televisió difós ho ha de ser sempre en obert. La seva programació ha de consistir en continguts originals vinculats amb la zona i comunitat a la qual van dirigits i no pot incloure publicitat ni televenda, si bé s'admet el patrocini dels seus programes.

L'entitat responsable del servei de televisió local de proximitat no pot ser titular directament o indirectament de cap concessió de televisió de qualsevol cobertura atorgada per l'Administració que correspongui.

2. Correspon al Govern aprovar el reglament general de prestació del servei, amb caràcter de norma bàsica, i el reglament tècnic, en el qual s'estableixi el procediment per a la planificació de les freqüències destinades a serveis de difusió de televisió de proximitat, atenent, entre altres aspectes, les necessitats de cobertura, població i característiques pròpies d'aquest servei.

L'esmentat reglament ha d'establir les condicions tècniques que han de reunir les freqüències destinades a aquests serveis, l'extensió màxima de la zona de servei, la determinació concreta de les potències d'emissió, característiques i ús compartit del multiplex assignat per a la prestació del servei i el procediment pel qual les comunitats autònomes han de sol·licitar la reserva de freqüències per a aquests serveis, així com el procediment d'assignació per part de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions.

La planificació de l'espectre per a la televisió de proximitat no és prioritària respecte a altres serveis planificats o planificables.

3. És aplicable a aquestes televisions el que disposa la Llei 25/1994, de 12 de juliol, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 89/552/CEE, sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres, relatives a l'exercici d'activitats de ràdio-difusió televisiva, i el que preveuen els articles 1, 2, 6, els apartats 2 i 3 de l'article 9, 10, 11, 15, 18, 20, 21, 22 i l'apartat 4 de la disposició transitòria segona de la Llei 41/1995, de 22 de desembre, de televisió local per ones terrestres. També els és aplicable el que disposa la disposició addicional trentena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

4. Les comunitats autònomes han d'adjudicar les corresponents concessions per a la prestació de serveis de televisió de proximitat, d'acord amb el reglament general de prestació del servei i la seva normativa.

5. Les concessions per a la prestació de serveis de difusió de ràdio i televisió de proximitat s'han d'atorgar per un termini de cinc anys i poden ser renovades fins a tres ocasions, sempre que la seva activitat no perjudiqui la recepció dels serveis de difusió legalment habilitats que coincideixin totalment o parcialment amb la seva zona de cobertura.

Aquestes concessions obliguen a l'explotació directa del servei i són intransferibles.

6. Les concessions per a la prestació de serveis de televisió de proximitat s'han d'extingir, a més de per alguna de les causes generals que preveu l'article 15 de la Llei 41/1995, de 22 de desembre, de televisió local per ones terrestres, per extinció de la personalitat jurídica del seu titular i per la seva revocació.

7. Són causes de revocació de la concessió la utilització d'aquestes concessions per a la difusió de serveis comercials i la modificació de les condicions de planificació de l'espectre radioelèctric sense que hi hagi una freqüència alternativa.

Disposició addicional dinovena. *Modificació de la Llei 22/2007, d'11 de juliol, sobre comercialització a distància de serveis financers destinats als consumidors i de la Llei 36/2007, de 16 de novembre, per la qual es modifica la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers i altres normes del sistema financer.*

1. Es modifica la lletra b) de la disposició derogatòria de la Llei 22/2007, d'11 de juliol, sobre comercialització a distància de serveis financers destinats als consumidors, que té la redacció següent:

«b) El paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 83.a) de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança.»

2. Es modifiquen els apartats 2, 3 i 4 de la disposició transitòria primera de la Llei 36/2007, de 16 de novembre, per la qual es modifica la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers i altres normes del sistema financer, que tenen la redacció següent:

«2. Durant el primer i segon període de dotze mesos posteriors al 31 de desembre de 2007, les entitats de crèdit o els grups consolidables d'entitats de crèdit que utilitzin els mètodes interns de mesurament de risc operacional han de mantenir recursos propis que han de ser sempre iguals o superiors als imports que indiquen els apartats 3 i 4.

3. Per al primer període de dotze mesos que preveuen l'apartat 1 i l'apartat 2, l'import dels recursos propis ha de ser del 90 per cent de l'import total dels recursos propis mínims que serien exigibles a l'entitat o grup si es mantingués la regulació vigent a 31 de desembre de 2007.

4. Per al segon període de dotze mesos que preveuen l'apartat 1 i l'apartat 2, l'import dels recursos propis ha de ser del 80 per cent de l'import total dels recursos propis mínims que serien exigibles a l'entitat o grup si es manté la regulació vigent a 31 de desembre de 2007.»

Disposició addicional vintena. *Regulació del joc.*

El Govern ha de presentar un Projecte de llei per regular les activitats de joc i apostes, en particular les fetes mitjançant sistemes interactius basats en comunicacions electròniques, que ha d'atendre els principis següents:

1. Assegurar la compatibilitat de la nova regulació amb la normativa aplicable a altres àmbits vinculats a la prestació d'aquest tipus de serveis, i, en especial, amb la normativa de protecció dels menors, de la joventut, de grups especialment sensibles d'usuaris així com dels consumidors en general, a més de l'àmbit de protecció de dades de caràcter personal i de serveis de la societat de la informació.

2. Establir una regulació sobre l'explotació d'activitats de joc per sistemes interactius d'acord amb la normativa i els principis generals del dret comunitari.

3. Articular un sistema de control sobre els serveis de joc i apostes per sistemes interactius que garanteixi unes condicions de mercat plenament segures i equitatives per als operadors d'aquests sistemes així com uns nivells adequats de protecció dels usuaris. En particular, ha de regular l'activitat dels operadors que ja tinguin una

autorització per a la presentació dels esmentats serveis atorgada per les autoritats de qualsevol dels estats membres de la Unió Europea.

4. Establir un sistema de tributació sobre els serveis de joc i apostes per sistemes interactius atenent l'origen de les operacions objecte de tributació. La regulació també ha de preveure un sistema de distribució de la tributació obtinguda com a conseqüència de l'explotació de serveis de joc i apostes per mitjans electrònics a Espanya entre l'Administració estatal i les comunitats autònomes, tenint en compte l'especificitat fiscal dels règims forals.

5. L'activitat de joc i apostes a través de sistemes interactius basats en comunicacions electròniques només la poden exercir els operadors autoritzats per fer-ho per l'Administració pública competent, mitjançant la concessió d'una autorització després de complir les condicions i els requisits que s'estableixin. Qui no disposi d'aquesta autorització no pot fer cap activitat relacionada amb els jocs i apostes interactius. En particular, s'han d'establir les mesures necessàries per impedir la realització de publicitat per qualsevol mitjà així com la prohibició d'utilitzar qualsevol mitjà de pagament existent a Espanya. D'altra banda, s'ha de sancionar de conformitat amb la legislació de repressió del contraban la realització d'activitats de joc i apostes a través de sistemes interactius sense disposar de l'autorització pertinent.

6. La competència per a l'ordenació de les activitats de jocs i apostes realitzades a través de sistemes interactius correspon a l'Administració General de l'Estat quan el seu àmbit sigui el conjunt del territori nacional o abracci més d'una comunitat autònoma.

Disposició transitòria única. Règim transitori relatiu a les tarifes aplicables per l'assignació, renovació i altres operacions registrals dels noms de domini sota el «.es».

Fins que es fixin, de conformitat amb el que estableix l'article 8 d'aquesta Llei, els preus públics aplicables per l'assignació, renovació i altres operacions registrals dels noms de domini sota el «.es» s'han de seguir aplicant les taxes corresponents fixades d'acord amb les normes legals i disposicions reglamentàries de desplegament vigents amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició final primera. Fonament constitucional.

1. Tenen el caràcter de legislació bàsica els preceptes següents d'aquesta Llei:

a) Els apartats 2, 3 i 5 de l'article 1 i els articles 2 i 6, que es dicten a l'empara del que disposa l'apartat 13è de l'article 149.1 de la Constitució.

b) Els apartats 1 i 4 de l'article 1, la disposició addicional dotzena i la disposició addicional tretzena, que es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.18a de la Constitució.

c) La disposició addicional onzena, que es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.1a i 18a de la Constitució.

d) La disposició addicional quinzena, que es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.1a de la Constitució.

2. Els articles 3, 4 i 5 d'aquesta Llei es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1. 6a, 8a i 21a de la Constitució, sense perjudici de les competències que tinguin les comunitats autònomes.

3. Els articles 7 i 8 i les disposicions addicionals primera, segona, tercera, quarta, cinquena, sisena, setena, vuitena i catorzena d'aquesta Llei es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.21a de la Constitució.

4. Les disposicions addicionals novena i desena d'aquesta Llei es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a i 8a de la Constitució.

5. Les disposicions addicionals setzena i dissetena d'aquesta Llei es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.9a de la Constitució.

Disposició final segona. Modificació de lleis per les quals s'incorpora dret comunitari.

Mitjançant aquesta Llei es modifiquen la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic i la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, que van incorporar respectivament la Directiva 2000/31/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2000, relativa a determinats aspectes jurídics dels serveis de la societat de la informació, en particular el comerç electrònic al mercat interior, i la Directiva 1999/93/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre de 1999, per la qual s'estableix un marc comunitari per a la signatura electrònica.

Disposició final tercera. Habilitació del Govern.

S'habilita el Govern per desplegar mitjançant un reglament el que preveu aquesta Llei, en l'àmbit de les seves competències.

Disposició final quarta. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

No obstant això, les obligacions que conté el nou article 12 bis de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, entren en vigor al cap de tres mesos de la publicació de la Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat», i els articles 2 i 6 d'aquesta Llei entren en vigor al cap dels dotze mesos de la publicació de la Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 28 de desembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERI D'INDÚSTRIA, TURISME I COMERÇ

22457 *REIAL DECRET 1768/2007, de 28 de desembre, pel qual es modifica el Reglament sobre les condicions per a la prestació de serveis de comunicacions electròniques, el servei universal i la protecció dels usuaris, aprovat pel Reial decret 424/2005, de 15 d'abril. («BOE» 312, de 29-12-2007.)*

La Comissió Europea ha remès una carta de citació al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç en relació amb el servei universal de telecomunicacions, perquè entén que, en dos temes puntuals, la Directiva 2002/22/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa